

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

EE

·Η «ΝΗΡΗΙΣ» (Βαθὺ) γράφει:

ΑΠΙΘΙΝ άπό ένα - δύο χρόνια, πρίν άπό λίγους μήνες ά-
κοντα, με δυσοικίδια θάβηρα το συνταξικό μου, τὸν Ενέ-
πλον τῆς γεωργετού μου, για νὰ φαντάσει, έστω και γά-
λιγο, πῶς θαύμα τὸν ἀπτογήν μου. Μά τώρα μά μετα-
βολὴ γίνεται μέσα μου. Πολλές φορές καθισμένη στο γραφείο μου ά-
φηνο τὸ μαύλο μου νὰ φεύγῃ απὸ τὸ βιβλίο και νὰ φαντάζεται ένα κον-
κλιστικό σπίτιάς, δύοτι μια μικρὴ οἰκογένεια, ή δική μου, ήδη μὲ
χαρά κι εντυπωτικά.

Φαντάζουμε ἔνα ψηλό, καλύκαρδο παιλιρράφι. Ξανθὸς ἡ μελαχρονός, νάργας τα μὲ δέ γέλιο, σπιτι τον, νὰ σκορπήῃ τη καρδι, τὴν καλωσόρισην στοὺς δικοὺς του. Φαντάζουμε καὶ τὸν ἑαντὸ μου νὰ περιμένει μὲ ἀντιμονησία τὸν ἐρχομό του. Καὶ τὸ παιλιρράφι αὐτὸ, δὲ ἀγαπητὸν μου ἡ ἀγαπᾶτη τὴ μουσική. Μάζη μὲ περινούμε, τὰ δούλωνα μαζ̄ ἔγινεν πάνω, εκεῖνος συνοδεύοντάς με, μὲ φλάντο ή διοι. "Αλλοτε θὺ συζητοῦμε γιὰ δάσφορες ὑπόθεσεις μας, ἀλλοτ: γιὰ φιλοσογία κλπ." Αργότερα, στα 2 ή 3 ἀγγελιόδια προσθεθοῦν στη συντροφιά μας, μὲ παραγαλούσιθεν, τὴ καρδι τους, τὰ παγκύδια τους, μὲ ἀγάπη μεγάλη κι ἀδολὴ σαν τὴ δικιά μας, θὰ τὰ μορφίσουν, θὰ φροντίσουν νὰ τὰ κάνουν παύλοις χριστιανοὺς καὶ πάλις ἀνθρώπους. Κι ἀργότερα, σταν γεννοτάτα πειτὲ θὰ καθιδύσου τριγυρίσμενοι ἀτ' τὰ ἔγγονάμας μας, θὰ θηγιώσουτε τὰ παιλάκια ἡ ἀγάπη μας θάνε ἀδινή ἀγή, εἰλαρινή μεγάλη. "Αγαπητόν μου Ελπιούσον εὐχήσουν που ἔντετο σῆγμο. Καὶ τώρα γειά σου.

‘Η δις «ΔΑΣΚΑΛΙΤΣΑ» (Περιφερείας) μᾶς γράψει;

«Πολιταγμένο μων Μπρικέτος Εβίαι μιά πα-
λιά σου ανέγνωστρια, η δούτι σε λατρεύον κυριο-
λεπτική, γιατί ουπ χαρζεῖς στηριζες ἀνεπίστητης εὐ-
τυχίας. "Ηθελα ώπ ωριχό λοτόν πι' έγον γ' ἀπαν-
τήσω στην τόδου ἐνδιαφέροντος κονινούκην ἔρευ-
να σου περὶ τοῦ εἰδανικοῦ σιζύνου", ἀλλὰ βαρκώς
την ἀνέβαλα. Μοδ ἀρκούσε νά παρασκούσουν με
περιθρηγέα τις κοντές, ἐπιτόλως κι' σινάρητης
ἀπαντήσως μερικῶν δεσποινίδων και νά γελο εἰς
έρως τους. Επίσης δε με μεγαλύτερα περιθρηγά
παρασκούσθωσα και τάξ ἀπαντήσως την νέων
στην "Οἰκονέων μα. Δὲν ἀντέλγει, διτ κι' ἔκει ἴ-
πηργαν ἀστράφητες και χυδαές — μπροσ νά πῆ
κανεις — ἀπαντήσως. Πάντως θώμας φέτι τό
πλειόντων σπείραντα πολὺ καλύτερα, με περισσοτέ-
ρα λογκωχ ἀπό τά κορίτσια. "Αν θέλετε και τῇ
γνώμῃ ειων πειρ τοῦ εἰδανικοῦ σιζύνου τὸν θέλο
στην ἡμέτα μον ἡ λέγο μεγαλύτερος, νι μ' ἄγαπα
την ἡμέτα μον ἡ μάγαπο κι' έγον νι μήδε φερδα-
μένες ή' εές νι μή είνε ὁ στοργικός πατέρες τῶν
παιδιών μας. "Οσον ἀφορᾶ για πλούτη, μόρφωσαν
κι' εἴναιρομ δέν είμα πολὺ ἀπατητικός. Μοδ ἀρκει νά είνε νόστιμος,
μελαχρονίς, —έγον Εβίαι Σανθή— με μόρφωσαν ἀρχέτην, υγρής και μι-
ωθικοῦ πολ νά ἐπαρκή για τὴν συντήρηση τῆς οἰκογενείας του·

'H zōia MATIΣΗ A. (Ν. 'Αραιζή), ἀπευτά:

«Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Ιδαινώς συζηγος για μένα είναι έκει νος πού άγαπω (δηλ. δ' άνδρας μου), διότι ή μεγάλη μου άγαπη τὸν παιονισμένη σπά δικά μου μάτια ώς τὸν ιδαινώτερον τῶν συζηρών.

Ο γάμος μας είναι εύτυχισμένος, διότι ή αγάπη μας είνε σταθερή καὶ διότι δ Θεὸς ἔστειλεν ὃς σπιτλήρωμα τῆς εὐτυχίας μας διατητούμενα μάγευδοιδια.

Ἡ δἰς ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ (Πάτραι) μᾶς γράφει ὅτι θέλει τὸν σύζε-
νόν της συνταθητικόν.

Τὸ «ΜΙΚΡΟ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙ» (Πειραιεὺς) θέλι τὸν σίευγον της φούρναρην, γιὰ νὰ είνε ἔξασταλισμένο τὸ φαγοπότι της.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: ἀλλα ἀπαντήσεις.

(Τι ἀπαντοῦν αἱ δεσποινίδες καὶ οἱ νέοι;

NE

Ο κ. ΔΩΡΗΣ ΑΔΑΜΗΣ (Παρούσες) γράψει:
«Αγαπητή μου σ'Ολοκληρώνεια. Θύ μου ἐπιτόψην,
πιστεύω καὶ μένα, ἐνὸς παύην σου ἀναγνώστον να
σοῦ διατυπώσω την πτωχία και γνώση στην και-
πάνια σου: Πούδος εἶνε ὁ Ιδανικὸς τύπος της σειράς; Μοῦ
φανετά θαίστην ήταν ίδιας; Δηλαδή δέντρα ἄποροι ήνταν
τύποι, ἀλλὰ κάθε νέος, κάθε νέα, φαντάζεται την Ιδανική ή τὸν Ιδανι-
κὸν σύνχρονο μέρος δύναται έτεινε ἔνα σύντροφο και ἀγαπητόν και τότε σδιά-
νον δλα, δοσ ανειρέστο, γατή εἰς τὸ ξένον Ιδανικόν σύνχρονος ή Ιδανι-
κὴ σύντροφος εἶνε τὸ ἀγαπητόνεντον πρόσωπον γι' αὐτόν. Θύ μου τῆς
τούρα, Μά αντώ ποταμού στην καρπάτα μου βρίσκονται τὴν ιδεώση
σύντροφος. Απλούστατα, δοτούνται δέντρα πληγωτάκια ἀλλού, ποιοί¹
γεράφουν τὸν τύπον πολλούς νοσταλγούν και νομίζουν δι' εἰς και δι' ἕτερον
και αλτή και αβός μια μέρα, δοτούνται δέντρα σεωπούν τὸν ἀγα-
πητόν την ἀγαπητόνεντον τὸν Ιδανικόν, δοτούνται δέντρα πληγωτόρο και σύντροφο
και δοτούνται πάλιν ἀγαπητούν σοι περιγράφουν, τὸν ἀγαπητόν ή την
ἀγαπητόνεντον τούς. Πιστεύω νά με καταλάβει τὰ θέλω να πο. Και τώ-
ρα, και μὲ τὸ δίκαιο σου, δέδοια θά μ' ἔρωτης. Γιά τές μας τότε
και εύ, καθέ μας διαγνώστα, πάς δινειρεύεται την ιδεώδη σύντροφο,
γιατί βέβαια ή ἀγαπήσεις, ήταν διάγνωσης, δοτε και στις δύο περιπτώσεις
χρήσις κάτιν να μες γράψης. Θύ σου απάτωσα διώς ελπίζων την ιδέα
μου. Και πρώτα-πρώτα την θέλω εινεγκαί και με μεγάλη ψηφ., πλακα-
άπονηρευτη, μαρφανεύτη, τον κοσμόν, δική δικαίωσης και
πολὺ τὸν σαλονίνων, χριστιανή καθί, ἀλλά δηρί και
νά ξηροδρομιδιανείσαι στις ἐκκλησίες, φίλαθλο, νά
νοισθή ἀπό πολτική, κοινωνική και ἐγκαταστατική
συζήτηση και νά ἀγαπήσει τὸν άνθρωπο της, τὰ παιδιά
της και τὸν δεσμὸν της με ἀγάπη ελεύθερην και ζε-
δολή. Τόσα ποιο ἀπό τὸ δύο συμβάνται με μένα;
Ἀγαπά και είνε αὐτὸς ὁ τύπος της ἀγαπητόνεντος ή
δινειρέωνα; Ήτοι, ένος δύο και μας ἀγαπητόνος μα-
γνηταία, ή δύοις δέν τὸ ξένον τὸ ἐλάστοτον
τῶν προτερημάτων πολλούς περιγράφω και τότε θά
ἄλλαξε, σιγάτωνα με τὴν δεωρία μοι, ή έας; Γιατί
να στο κρύψω; 'Αγαπώ! 'Αγαπώ μια μικρώδων
πολλή περιγράφων δια αναγνώστα;

Ο ο. ΚΟΣΜΑΣ ΣΤΡΑΤΑΚΟΣ μᾶς ἀπαντᾷ:
«Ἀγαπητή Οἰκογένειά της, Ἰδούντα δὲ ἐμὲ σύ-
ντροφός είνε ἡ ἀφοσίωσις μεντίας της, εἰς τὸν
αὐτόν της, οὖν ἀποτῆτον τοιαύτην καὶ εἰς τὸ
οἰκουμενικό της, Ἰδίως δέ να, εἴναι μὲν δρυς καλλο-
νή, τούτην μάλισταν γνωστήν είναι».

* * *
-Ο ο . ΑΛΚΗΣ ΓΚΟΛΕΤΣΑΣ (Αμπελών)
γράφει :
«Αγαπητή «Οίκογένεια». Υστερά από παραδελνε-
σιν άρχετων έβδομαδών έχουμαν και έγα με την σειρά μου ήταν εκτεράσω
την γνώμην μων πάνω στην έρθοντα πολύ ιδιοβάτη στους μνάγνωντάς
σας, δηλαδή ποιοι είναι η Ιδαική γνώμα. Το ίδιολογό δη σού είμεσθα εύ-
γνωμόνες που συνειστέρας μιά τετού μετανευ., άλλα δυντώνχας, ήδη υ-
πάρχει σημερινός Ιδαική γνώμα. Η σύγχρονη γνώμα δεν είνε τίποτε
ἄλλο από μια έπαρξη έχειται/λένεσσα. Η έπιχειρες γνώμακες μπορει νά
είναι έπαρξη αλλά και ένα παραπομπής

Ο κ. Γ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Καλλάθεα) μᾶς γράφει:
«Τὴν μέλλουσαν σύντροφο μων τὴν δικαιείωνα δράμαν, κατὰ τὰ γοῦ-
στα μου, μᾶλλον συμπατή, σημινή, εγγ. νῆ και πνευματικόν. Νά αντι-
μετωπίην ἀλλα τὰς προδόσιας τῆς ζωῆς, τὰ μὲν ἐπίτευξ ἀνεν ὑπερ-
φανειας, τὰς δὲ κριώνων ώς μα γενναῖα κατεπάντα τὸν καθερό-
τὸ δικαιογ. νεκαρό καρβόνι, κατὰ τὸν ἀνέπαντον τοῦ μεγάλου ὕπακον τοῦ
θεοῦ. Έάν ή φαντασία μου μετεβάλλετο σε πραγματικότητα καὶ εἴ-
ριστα τὴν νέαν αὐτήν έστο καὶ εἰς τὸ πενχρότερο καλύβη, θὰ προστα-
θούσα με δηλω. μηδὲ τὰ δύναμιν νά την κάμω νά διαγείσῃ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Άλλα ἀπαντήσεις.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: ἄλλων ἀπαντήσεις.

¹Από της 20ής Σεπτεμβρίου ήρχισε λειτουργούσα μοναδική ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ύπό την διεύθυνση της διαπρεπούς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ.— Συνταγμα—Μητροπόλεως 14A.— ΑΘΗΝΑΙ.